

عنوان مقاله:

تحلیل الگوی توسعه فیزیکی شهر زاهدان مدل آنتروپی شانون، هلدن (مطالعه موردی محلات جدید شهر زاهدان)

محل انتشار:

هفتمین همایش ملی مطالعات و تحقیقات نوین در حوزه علوم جغرافیا، معماری و شهرسازی ایران (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

سید غلامرضا میری - گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری، واحد زاهدان، دانشگاه آزاد اسلامی، زاهدان، ایران

منصور براهوئی سالاری - گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری، واحد زاهدان، دانشگاه آزاد اسلامی، زاهدان، ایران

مهدی ریگی مطلق - گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری، واحد زاهدان، دانشگاه آزاد اسلامی، زاهدان، ایران

خلاصه مقاله:

یکی از مسائل مهم در حوزه برنامه ریزی شهری، چگونگی رشد و توسعه فضایی شهر و الگوی حاصل از آن است. با توجه به روند افزایش جمعیت و میزان مهاجرت به شهرها ایران نیز با روند رشد شتابان شهرنشینی توسعه شهرها از جهت توسعه فیزیکی و جمعیتی طی چند دهه اخیر روبرو بوده است. در دهه های اخیر در ایران رشد و گسترش شهرها به صورت نوعی معضل یا مسئله درآمده و لزوم توجه به مسائل شهری و به ویژه مسائل کالبدی آن در قالب چارچوبی علمی، اهمیت و ضرورت یافته است. لذا در این راستا، هدف پژوهش حاضر: تحلیل توسعه فیزیکی شهری در محلات جدید شهر زاهدان با استفاده از مدل های آنتروپی شانون، هلدن می باشد. در پژوهش حاضر روش تحقیق توصیفی، تحلیلی و مبتنی بر مطالعات کتابخانه ای، اسنادی و میدانی بوده است. بررسی و تحلیل گسترش فیزیکی شهر زاهدان با مدل آنتروپی شانون نشان میدهد که رشد و توسعه فیزیکی دو محله شهر زاهدان، از آنجا که مقدار آنتروپی شانون دو محله شهر برابر با $0/248$ می باشد و به صفر نزدیک است نشانه رشد متراکم آنها میباشد. همچنین با مقایسه رشد شهر در دو دوره سال 1375 و سال 1397 با استفاده از مدل هلدن مشخص شد شهر زاهدان دو الگوی متفاوت رشد را شاهد بوده است. بر اساس این مدل طی این سال ها $2/105$ درصد رشد شهر ناشی از رشد جمعیت بوده است و $0/191$ درصد رشد شهر ناشی از گسترش فیزیکی شهر بوده است.

کلمات کلیدی:

توسعه فیزیکی، شهرنشینی، جمعیت، تراکم، زاهدان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1028567>

